

Statsrådets redogörelse för läget i Afghanistan och för Finlands deltagande i ISAF-operationen

Det gångna året var mycket krävande i Afghanistan, både med avseende på det politiska läget och på säkerhetsläget, och det internationella samfundet vill nu se en klar vändning till det bättre. Med tanke på Afghanistans framtid har vi ett kritiskt tidsfönster på 12–18 månader framför oss. Det internationella samfundet har beslutat öka stödåtgärderna rejält, med både militära och civila satsningar samt utvecklingsbistånd. Också nya donatorländer har inställt sig. Nu vill man särskilt fästa vikt vid stödets kvalitet, vid att det ska nå fram bättre och vid samordningen. Det är viktigt för Finlands utrikespolitiska medverkan och inverkan att också Finland bär sitt ansvar som medlem av det internationella samfundet.

Klara förbättringar förväntas av president Karzai jämfört med hans första regeringsperiod. Regeringsbildningen har fortfarande inte slutförts. Hittills har parlamentet godkänt endast en del (14 av 24) av de ministrar president Karzai har föreslagit. De viktigaste nyckelministrarna har emellertid redan intagit sina tjänster och regeringen är såtillvida funktionsduglig. Den slutliga regeringssammansättningen torde bli klar i februari-mars, när parlamentet återkommit från sin vinterledighet. Valkommissionen i Afghanistan har meddelat att parlaments- och provinsrådsvalet som hade fastslagits till majmånad har skjutits fram för att i stället hållas den 18 september, eftersom beredskapen är otillräcklig att sköta valarrangemangen enligt ursprunglig tidtabell på våren.

Säkerhetsläget i landet har försämrats ytterligare. Antalet incidenter nästan fördubblades förra året jämfört med 2008. Så gott som 90 % av attackerna är dock koncentrerade till områden som utgör ca 10 % av landet. Delvis kan detta förklaras med att de internationella trupperna har ökat sina aktiviteter i dessa områden. Det lokala stödet för Talebanrörelsen grundar sig delvis på skrämseltaktik, och talebanerna riktar sina attacker mot kritiska mål. Vintern till trots har det förekommit rätt stor rebellaktivitet i söder.

Motståndet i norra Afghanistan har tilltagit särskilt i de östra och västra delarna. I övriga delar begränsar sig motståndet till smärre områden och har också mindre betydelse. En stor del av attackerna som har att göra med lokala maktkamper och tvister om markägande har gått ut över den lokala civilbefolkningen, i synnerhet i landskapet Kunduz.

Avgörande för att åstadkomma en minskning i rebellaktiviteterna är såväl de lokala säkerhetsmyndigheternas och de internationella truppers verksamhet i Afghanistan som den pakistanska arméns insatser för att förhindra extremiströrelsernas möjligheter att agera i Pakistan. Utvecklingen i Pakistan tog under 2009 en allt mera oroväckande riktning. De förödande terrorattackerna också mot civila mål fortsatte. Också för att stabilisera läget i Afghanistan är det därför nödvändigt att beakta lokala aspekter och att stödja Pakistan i kampen mot terrorismen. De pakistanska förvaltnings- och rättssystemen borde utsträckas till att omfatta också de områden i FATA (Federally Administrated Tribal Areas) och den nordvästra provinsen som gränsar mot Afghanistan och som nu hålls som bas av rebellgrupperna som kämpar mot både Afghanistan och Pakistan. Vidare är det viktigt att få i gång processen för försoning och nyintegrering under afghansk ledning.

Utöver säkerhetsläget medför särskilt den vittomfattande och på alla förvaltningsnivåer utbredda korruptionen utmaningar för Afghanistans framtid. Landet är ett av de mest korrumpade i världen. Ett annat allvarligt problem är opiumproduktionen, som likväl har minskat en aning sedan toppåret 2007. Afghanistan producerar alltså över 90 % av världens opium och det är delvis med den illegala drogproduktionen som den väpnade motståndsrörelsen finansierar sin verksamhet.

Det internationella samfundets åtgärder

FN bär huvudansvaret för samordningen av de internationella åtgärderna i Afghanistan. En förbättring av UNAMA:s verksamhet och av den internationella samordningen är dock att önska. Den svenske FN-diplomaten Staffan de Mistura har valts till nytt FN-sändebud. Han efterträder Kai Eide som avslutar sitt uppdrag i slutet av februari.

I oktober 2009 godkände EU ett övergripande handlingsprogram för Afghanistan/Pakistan, där man åtar sig att förbättra EU-åtgärderna i Afghanistan, Pakistan och regionalt. Handlingsprogrammet ska bidra till att kartlägga nya samarbetsmöjligheter och att utveckla samordningen mellan EU och andra donatorer som stöd för FN:s roll som huvudsamordnare. Handlingsprogrammet betonar den regionala aspekten, utveckling av lokalförvaltningen, rättsstatlig verksamhet och stöd för näringsverksamheten. Som bäst planeras verkställandet av prioriteterna i programmet och i april ska man se över hur verkställandet har framskridit. EU kommer också att strömlinjeformera representationen i Kabul i enlighet med Lissabonfördraget.

Kommendören för den Natoleda ISAF-operationen, general McChrystal, framförde i höstas sin bedömning av hur genomförandet av operationsstrategin borde justeras. Alla 43 ISAF-länder har uttryckt sitt stöd för kommendör McChrystal i bedömningen att lokalbefolkningen ska beaktas och stödet för de afghanskledda försoningsåtgärderna och integreringen av rebellerna i samhället betonas i allt högre grad. Tidselementet är hörnstenen i den nya Afghanistanstrategin. Synliga resultat måste presteras inom de tidigare nämnda 12–18 månaderna.

Det nya sättet att greppa situationen kräver ökade resurser överlag. För närvarande finns det över 120 000 utländska soldater i Afghanistan, av dem utgör ISAF-styrkorna ca 85 000. De senaste månaderna har det internationella samfundet aviserat en tilläggskontribution på inalles knappa 40 000 soldater för ISAF-operationen. De största tilläggsstyrkorna har till dags dato utlovats av USA (30 000), Storbritannien (1200), Rumänien (1200), Italien (1000), Georgien (895), Polen (600), Tyskland (500) och Spanien (500). En del av dessa är förstärkningar inför valen som blev kvar på området. Tilläggsresurser behövs fortfarande för Natos utbildningsmission (NATO Training Mission - Afghanistan, NTM-A) som lyder under ISAF. ISAF:s civila strukturer ska förstärkas bland annat genom stärkta personalresurser i seniorcivilrepresentantens byrå i Kabul. Den nye byråchefen, den tidigare brittiske ambassadören i Afghanistan, Mark Sedwill, ska bli ISAF-kommendörens civila motsvarighet. Till Sedwills uppgifter hör kontakterna till andra internationella civila aktörer och till den afghanska regeringen samt samordningen av PRT-verksamheten.

Det internationella biståndet ska effektivieras genom större betoning på bättre sammanjämnning av de civila och de militära aktionerna och genom stöd för den afghanskledda försonings- och nyintregeringsprocessen. Här spelar stärkt kapacitet för de afghanska säkerhetsmyndigheterna och gradvis ansvarsöverföring till afghanerna en central roll.

Det internationella samfundet intensifierar sitt samarbete. Utrikesministermötet i London den 28 januari inledde en serie Afghanistanmöten som ska fortsätta våren 2010 i Kabul och 2011 i Berlin. Huvudteman på Londonmötet var säkerhet, regionalt samarbete samt utveckling och förvaltning. På mötet betonades vikten av afghanskt ägarskap och hur man kan främja afghanernas eget ansvar för sitt lands utveckling. Diskussionerna fördes i positiv anda och arbetet ska gå vidare utifrån de konkreta strategiska mål som slogs fast i slutdokumentet.

I Londonmötets slutdokument skrevs det in mål för tidtabellen för överföringen av säkerhetsansvaret. Enligt målen ska överföringen av ansvaret i de lugnare landskapen kunna inledas kring årsskiftet 2010–2011. Den afghanska administrationen har ställt som mål att landets säkerhetsmyndigheter inom loppet av tre år ska överta huvudansvaret för genomförandet av operationerna, medan ISAF-styrkorna då intar en mera stödjande roll. Ett mål är också att de afghanska säkerhetsmyndigheterna inom fem år ska ha tagit över det fulla ansvaret för säkerheten. För att dessa mål ska kunna genomföras krävs det starkare åtaganden från det internationella samfundet för att stärka den afghanska arméns och polisens aktionsförmåga. På mötet betonades vikten av en nationell försoningsprocess under afghansk ledning och man kom överens om handlingslinjer för återintegrering av tidigare kombattanter i det civila samhället. För detta ändamål har det upprättats en fond och också Finland utreder möjligheterna att stödja den. Finland anser att kombattanternas återanpassning är ett viktigt sätt att skapa stabilitet och säkerhet och stöder därför de framförda planerna.

Stödgruppen Afghanistan/Pakistan som tillsattes för att öka den regionala aspekten har aktivt fortsatt sin verksamhet. Också Finland deltar i gruppens verksamhet.

Internationella åtgärder i norra Afghanistan

UNAMA är verksam i de nio provinserna i norra Afghanistan. När UNAMA:s totala resurser det här året ökar (en anslagsförhöjning på 70 %, 1000 nya anställda) kommer också antalet verksamhetsställen i landskapen att utökas från nuvarande tre. I PRT-området Mazar-e-Sharif (MeS) finns det vid sidan av UNAMA 13 olika organisationer eller program som är underställda FN. Dessutom arbetar 200 biståndsorganisationer på området, av dem under 50 internationella.

Förenta staterna kommer utöver de 30 000 soldaterna att skicka ca 900 civila sakkunniga till Afghanistan. Trupperna kommer huvudsakligen att sättas in i södra och östra Afghanistan, men några tusen soldater samt civila sakkunniga kommer också att grupperas till norra Afghanistan. Redan tidigare har amerikanska soldater varit verksamma i norra Afghanistan, särskilt i mentoruppdrag och inom ramen för OEF-operationen. I och med de nya amerikanska trupperna kommer den militära styrkan i norr att öka, vilket har en viss betydelse för de på platsen redan befintliga styrkornas verksamhet. De amerikanska trupperna ger ett mervärde genom att de utbildar afghanska säkerhetsstyrkor, men framför allt när det till exempel kommer an på lufttransportförmåga och medicinalvård. Tilläggsstyrkorna förbättrar de lokala säkerhetsmyndigheternas och ISAF:s verksamhetsförutsättningar på området.

Tyskland leder ISAF:s norra operationsområde och svarar för två PRT:n i tre landskap. För närvarande har Tyskland ca 4500 soldater i landet och avsevärt med flygmateriel. Tyskland ska omorganisera sin verksamhet och har meddelat om en ökning av antalet soldater med ca 500 och om en märkbar ökning i biståndet för utvecklingssamarbete och de civila resurserna.

Sverige fortsätter som ledande stat för PRT Mazar-e-Sharif (MeS) och har redan utökat sina styrkor. För närvarande finns det ca 500 svenska soldater i landet. Det finns ett politiskt mandat för inalles 850 soldater. Sverige strävar efter en bättre sammanjämkning av det civila och det militära stödet och kommer därför att omorganisera sin PRT-verksamhet. Sveriges mål är att rikta 25 % av sitt utvecklingsbistånd för Afghanistan (ca 10 miljoner euro) till området för PRT MeS, vilket ska genomföras av fyra utvecklingsrådgivare på plats. Organisationsrikt kommer utvecklingsrådgivarna att arbeta som anställda av styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete SIDA, i kontoret som finns i anknytning till ambassaden i Kabul.

Sverige understöder fem civila organisationer och vissa FN-organisationer inom sitt PRT-område. Sverige har också öronmärkt en del av sitt stöd till UNICEF och till NSP-programmet (National Solidarity Programme) som förvaltas av Världsbanken för att användas i PRT-området.

Turkiet har för avsikt att upprätta en egen PRT med fokus på civil verksamhet, enligt preliminära uppgifter i de två västligaste landskapen i MeS-området. I Turkiets PRT ska enligt tillgänglig information finnas 60 civila sakkunniga och till stöd för dem en 90 soldaters enhet för eget skydd. Turkiets stärkta närvaro kan anses vara positivt i och med det starka ekonomiska stöd det innebär. Framöver kommer även Bosnien och Hercegovina att ha verksamhet i PRT MeS och sända ca 30 soldater till området.

Finlands deltagande

Stödet för Afghanistan kräver ett starkare engagemang och ett mera övergripande stöd än tidigare av det internationella samfundet, med hjälp av utvecklingssamarbete, humanitärt bistånd och både civil och militär krishantering. Finland har ända från början deltagit i krishanteringen i Afghanistan. Afghanistans betydelse med tanke på finländsk krishantering överlag ökar i och med att det militära behovet av krishantering minskar på Balkan. Det är viktigt för Finland att fortsätta delta aktivt i militär krishantering i enlighet med den säkerhetspolitiska redogörelsens riktlinjer.

Det är motiverat för Finland att övergripande på alla sektorer se över det egna deltagandet i stödet för Afghanistan: utvecklingssamarbetet, den civila och den militära krishanteringen. Främjande av jämställdheten mellan könen och förbättrandet av kvinnornas ställning är genomgående viktiga teman i den finländska verksamheten i Afghanistan som framöver ska få större uppmärksamhet.

Samordningen av de finländska myndigheternas verksamhet i utvecklingssamarbetet och den civila och militära krishanteringen ska effektivteras i en lednings- och styrgrupp ledd av utrikesministeriet.

Utvecklingssamarbetet

För Finlands egentliga utvecklingssamarbete i Afghanistan finns det 10,3 miljoner euro disponibelt för 2010 medan den bredare finansieringen av utvecklingsbiståndet uppgår till 14,6 miljoner euro (medräknat civila organisationer och humanitärt bistånd). Den viktigaste finansieringskanalen i utvecklingssamarbetet är Fonden för återuppbyggnad av Afghanistan, ARTF, som förvaltas av Världsbanken. Den finländska finansieringen i fonden kommer år 2010 att justeras så att 75 % riktas till fonder som stöder landsbygdsutveckling, kvinnornas ställning, demokrati och småföretagare och 25 % till löneutgifter för tjänstemän och lärare. Andra centrala program är polisfonden, som förvaltas av UNDP, drogbekämpningsprogrammet som förvaltas av UNODC och den afghanska kommissionen för mänskliga rättigheter (AIHRC).

Finland har planer på att tillsammans med Sverige under 2010 intensifiera åtgärderna i det civila och i utvecklingssamarbetet inom området för PRT MeS. Finlands ambition är att rikta inalles 2,55 miljoner euro i utvecklingssamarbetsfinansiering till området (i summan ingår inte tilläggsfinansieringen för frivilligorganisationerna), vilket utgör ca 25 % av totalfinansieringen för Finlands egentliga utvecklingssamarbete. Avsikten är bland annat att finansiera vissa polisstationsprojekt samt att rikta en del av det via Världsbankens ARTF finansiera-

de mikrokreditprogrammet och det nationella solidaritetsprogrammet till området, en del av UNODC:s drogbekämpningsprogram, av projektet för reproduktiv hälsa som förvaltas av Marie Stopes International, av AIHRC:s program för mänskliga rättigheter och ca hälften av anslagen för lokalt samarbete som förvaltas av ambassaden. Finländska civila organisationers projekt ska också allt mera genomföras i det här området. Också finansieringen av QIP-projekten (Quick Impact Projects) som verkställs av krishanteringsstyrkorna ska fortsätta. Vidare utreds möjligheterna att på medellång sikt starta bilaterala samarbetsprojekt inom utbildningssektorn (utbildning av flickor och kvinnliga lärare) samt inom skogs- och gruvsektorn.

I mars börjar den andra rådgivaren för utvecklingssamarbete sitt arbete vid ambassaden i Kabul med uppgift att bereda och följa upp samarbetet i MeS-området. Med beaktande av Afghanistans centrala betydelse bereder man sig på att ytterligare stärka ambassaden i Kabul. Också personresurserna som hänför sig till utvecklingsprogrammen ska stärkas i MeS-området.

Kostnaderna för den civila krishanteringen i Afghanistan har i regel varit ODA-kvalificerade. Kvalificerade är också utgifterna för afghanska flyktingars första år och för eventuellt återsändande av dem och dessa utgifter har uppgått till ca en miljon euro per år. Som bäst bereds ett trepartssamarbetsprotokoll mellan Finland, Afghanistan och UNHCR om att afghanska medborgare frivilligt ska kunna återvända eller återsändas till Afghanistan. I samarbetet mellan Finland och Afghanistan är det viktigt att försöka betona vikten av att ett samarbetsprotokoll fås till stånd.

Den civila krishanteringen

Det finländska deltagandet i den civila krishanteringen i Afghanistan kunde fördubblas under 2009. Aktiviteterna har koncentrerats till EU:s operation EUPOL Afghanistan, där Finland nu har 24 sakkunniga och av dem 8 poliser. Meningen är att Finlands deltagande i EUPOL ska höjas till dryga 30. Målet är att antalet finländska sakkunniga ska utökas ytterligare också i det norra området. För närvarande arbetar största delen av finländarna i Kabul, sex finländska EUPOL-sakkunniga är verksamma i MeS-området och en i landskapet Bamyän. Det går långsamt att stärka EUPOL ute i landskapen på grund av bristen på lokaler, vilket också gäller PRT MeS. Finland strävar också för egen del till att stärka EU:s verksamhet i norra Afghanistan.

Finland har sekunderat en rådgivare i mänskliga rättigheter till EU:s specialrepresentants kontor i Kabul. Man utreder möjligheten att sända sakkunniga också till UNAMA. De beräknade kostnaderna för den civila krishanteringen i Afghanistan uppgår till ca 4 miljoner euro vid en insats på 35 sakkunniga.

Finland bidrar till EUPOL-operationen också genom att delta i det samnordiska utbildningsprojektet om rättsstatlig verksamhet som bereds under ledning av Sverige och genom det bilaterala utbildningsprogrammet för polis- och åklagarmyndigheterna som genomförs under ansvar av krishanteringscentret i Kuopio (CMC).

Den militära krishanteringen

För närvarande deltar ca 120 finländska soldater i ISAF-operationen. Gällande politiska beslut möjliggör 145 soldater. Just nu är 11 finländare med i utbildningen av den afghanska armén (OMLT-verksamhet) i norra Afghanistan. Strävan är att så fort som möjligt uppnå en styrka på 30 personer i enlighet med de tidigare politiska riktlinjerna. De rekryteringspro-

blem som har förekommit ska man försöka lösa bland annat genom att justera lönesättningen. Finland deltar också i det samnordiska OMLT-utvecklingsprojektet som har i syfte att Norge, Sverige och Finland ska ta över det huvudsakliga mentoransvaret för en brigad i 209 armékåren. Detta förutsätter att Finland i samarbete med Sverige och Norge är redo att placera mentorer också på bataljonsnivå.

Finland har ökat sin finansiering till stöd för Afghanistans armé (ANA) via Natos frivilligfond. Stödet uppgick år 2009 till 600 000 euro. Motsvarande stöd har planerats också för det här året. ANA har även fått indirekt stöd genom artilleriutbildning i Finland för OMLT-personalen från de länder som deltar i ISAF-operationen.

Hela idén med stabiliseringen av Afghanistan är ett starkare ansvarstagande från de afghanska myndigheternas sida både när det gäller ansvaret för säkerhetsfrågor och civilsamhällets funktioner. Ett viktigt steg i processen är det gradvisa överlåtandet av ansvaret för säkerhetsledningen på de afghanska säkerhetsmyndigheterna. I det norra området spelar ledarstaten Tyskland en central roll i planeringen av hur säkerhetsansvaret ska överföras. Planeringen täcker utvecklingen av verksamheten i hela norra området och i det sammanhanget ska även truppernas sammansättning och aktionsområden ses över.

Planeringen av hur verksamheten i PRT MeS ska utvecklas sker under ledning av PRT-ledarstaten Sverige, med den övergripande planeringen av det norra området som grund. Målet är både en ökad närvaro i alla landskap i PRT-verksamhetsområdet och att de afghanska säkerhetsmyndigheternas verksamhet utvecklas och ansvaret gradvis överförs till dem. Det här kommer att kräva ändringar i styrkornas sammansättning och en tillfällig ökning av dem. Man ska avstå från de små militära observationsgrupperna (Mobile Observation Team, MOT) och i stället bilda större enheter som effektivare ska kunna samarbeta med de lokala säkerhetsmyndigheterna. Denna ordning stärker gruppens egenskydd och förbättrar dess situationsmedvetenhet. Den gör det också möjligt att bättre än nu trygga den lokala befolkningen och de civila aktörerna. I aktionerna ligger tyngdpunkten på gemensamma operationer med ANA och ANP, vilket skapar förutsättningar för överföringen av ansvaret till de afghanska myndigheterna. Den i Kabul redan genomförda överföringen av ansvaret från ISAF-trupperna (TLRS, Transfer of Lead Security Responsibility) kommer troligen i det följande att genomföras i norr med början i de lugnaste landskapen.

I den nya handlingsmallen betonas utbildningen (mentoring) av de afghanska säkerhetsmyndigheterna genom OMLT-verksamheten, samverkan med säkerhetsmyndigheterna (partnering) och stöd till de lokala säkerhetsmyndigheternas operationer samt en utveckling av civilsamhällets funktioner också genom den civila krishanteringens åtgärder. Stödet till de lokala säkerhetsmyndigheterna består bland annat av planering och genomförande av gemensamma operationer.

Omorganiseringen av verksamheten i PRT MeS med den stärkta lokala närvaron det innebär kräver att också den finländska krishanteringsstyrkans personalstyrka måste höjas. Ett planeringsalternativ som har tagits upp är att stärka de finländska trupperna i landskapet Samanga, där Sverige har planerat att bygga en ny bas. Utifrån gällande planer är det meningen att personalstyrkan i Finlands militära krishantering tillfälligt ska ökas med dryga 50 soldater, så att den totala personalstyrkan i början av 2011 är högst 195 soldater. Planeringen fortsätter i samarbete med Tyskland och Sverige och den kommer att preciseras ännu denna vår.

Säkerhetsläget i det norra operationsområdet har hållits relativt stabilt jämfört med läget i de sydliga och östliga landskapen i Afghanistan. De största riskerna för trupperna som är verkliga i området utgörs av vägbomber och självmordsattacker. Å andra sidan kan även ISAF-styrkornas och de afghanska säkerhetsstyrkornas ökade aktiviteter i det norra området också leda till ökade risker för säkerhetsincidenter. De hot och risker detta innebär försöker

man ta i beaktande i planeringen. Mentorverksamhet och samverkan med de lokala myndigheterna kan också delvis öka den indirekta risken att bli föremål för attacker riktade mot lokala soldater och poliser.

Det finländska deltagandet i ISAF som helhet ses över i krishanteringsöversikter varje halvår och i slutet av 2011, då det ska beaktas hur överföringen av ansvaret till afghanerna har framskridit och det internationella samfundets strävan att gradvis minska det militära deltagandet i Afghanistan.

Uppskattning av kostnaderna för den militära verksamheten

För den militära krishanteringens kostnader i Afghanistan har det i budgetförslaget för 2010 budgeterats 13 187 000 euro under utrikesministeriets huvudtitel (24.10.20) och 10 676 000 euro under försvarsministeriets huvudtitel (27.30.20).

När truppstyrkan växer ökar också kostnaderna. De uppskattade årskostnaderna för den militära krishanteringens i Afghanistan vid en nivå på knappa 200 soldater uppgår till ca 35 miljoner euro. Med denna styrka uppgår tilläggskostnaderna då till ca 9,0 miljoner euro år 2010 (6 månader) och ca 11 miljoner euro år 2011 (12 månader). Anslagen under utrikesministeriets reservmoment räcker för att täcka lönekostnaderna för en större styrka under bägge åren (2010 ca 3,5 milj. euro och 2011 ca 6 milj. euro). Försvarsministeriets behov av tilläggsanslag under detta moment 2010 är ca 5,5 milj. euro och 2011 ca 5 milj. euro. Försvarsministeriet framställer att behovet av tilläggsanslag för 2010 ska tas med i statens tilläggsbudget 2010. Vid anslagsplaneringen har det beaktats att en eventuell upplösning av operationen i Kosovo kommer att medföra tilläggskostnader åren 2010 och 2011.

De totala kostnaderna för den militära krishanteringens i Afghanistan 2010 uppskattas till ca 33 miljoner euro.

BILAGA 1 STÖDJANDE AV STABILITETEN I AFGHANISTAN 2010**FINLANDS STÖD TILL AFGHANISTAN**

Militär krishantering (UM, FM)	2010 uppskatt. 33 000 000 e
Civil krishantering (POL-10)	4 000 000 e
Stöd till Natos frivilligfonder för Afghanistan (POL-10)	600 000 e
Stöd till civila organisationer (KEO-30)*	900 000 e
Humanitärt bistånd (KEO-70)	1 000 000 e
Humanitär minverksamhet (KEO-70), Halo Trust, UNMAS	1 900 000 e
ODA-kvalificerade utgifter för afghanska flyktingar och återsändande	1 000 000 e
Anslag för lokalt samarbete (KAB)	500 000 e
Utvecklingssamarbete (ASA-10)	10 500 000 e
Fonden för återuppbyggnad av Afghanistan (ARTF) /Världsbanken	6 000 000 e
Afghanistans polisfond (LOTFA)/UNDP	1 000 000 e
Landskapens drogbekämpning/UNODC	1 000 000 e
Afghanistans kommission för mänskliga rättigheter (AIHRC)	900 000 e
Marie Stopes International (MSI)	400 000 e
Afghanistans parlamentsval	500 000 e
Polis-åklagarutbildning, IKI-norm/Crisis Management Centre (CMC)	200 000 e
PRT-projekten i MeS och småprojekt genomförda av finländska fredsbevarare (QIP)	500 000 e
SAMMANLAGT	uppskattning 53 400 000 e

* Tidsfristen för ansökningar om tilläggsfinansiering för frivilligorganisationer är den 22 februari 2010.

FINLANDS PLANERADE FINANSIERING 2010 FÖR UTVECKLINGSSAMARBETET I OMRÅDET PRT MAZAR-E-SHARIF

Polisstationerna	200 000 e
Quick Impact-projekten (ISAF/SOAF)	300 000 e
Kalkylerad andel (ARTF, LOTFA, UNODC och AIHRC)	1 300 000 e
Anslag för lokalt samarbete (ambassaden i Kabul), bl.a. stöd för MSI	250 000 e
Finländska civila organisationers projekt **	
Icke allokerat	500 000 e
SAMMANLAGT	2 550 000 e

** Tidsfristen för ansökningar om tilläggsfinansiering för frivilligorganisationer är den 22 februari 2010